

Kansallismielinen kulttuuritaistelu – white powerista metapolitiikkaan

Mathias Wåg

Viime vuosina oikeistoradikaalit ryhmät ovat lisänneet läsnäoloaan verkossa. Nordisk.nu -nettiportaalilla on nykyään yli 20.000 käyttäjää. Kehitys on herättänyt merkillisen vähän huomiota. Kun huomattavasti harvempi nuori runsaat kymmenen vuotta sitten kertoi olleensa kontaktissa white power -musiikkiin, asiasta nousi valtava kohu¹. Yhdeksi selitykseksi käy tietenkin se, että netistä löytyvää oikeistoradikaalia propagandaa pidetään sisäsiistinä. Ehkä sitä pidetään jopa edistysenä, kun oikeistoradikaalit ryhmät siirtyvät väkivallasta sanan ja musiikin välittämään propagandaan. Mutta tekeekö tämä näistä ryhmistä vähemmän vaarallisia?

Tämä artikkeli tutkii verkossa tänään vallitsevaa oikeistoradikalismia, joka ratkaisevalla tavalla erottuu oikeistoradikalismien väkivaltaisesta 1990-luvusta. Samalla kun selvitan taustoja niille organisatorisille ja taloudellisille rakenteille, jotka mahdollistivat aktivoitumisen verkossa, tutkin myös tätä teknistä muutosta seurannutta ideologista käännettä. Yritän vastata siihen, mikä rooli musiikilla oli natsijärjestöjen kehityksessä, miten nämä ryhmät ajattelevat politiikkaa, mitä sisäisiä ja ulkoisia vaikeuksia musiikkiin ja vähitellen myös nettiin keskittyvä natsistinen modernisaatioprojekti kohtaa, ja missä määrin projektin esikuvat löytyvät ulkomailta. Vastaamalla näihin kysymyksiin toivon valaisevani sitä ideoiden ja politiikan jatkumoa, joka löytyy kehityksessä Nordlandista Nordiska förbundetiin – siitä huolimatta, että molempien järjestöjen toimintatavat ovat suhteellisen erilaisia.

Tällainen tutkimus voidaan tehdä usealla eri tavalla. Parasta on ehkä hankkia kontakteja tutkitumuksen kohteena olevan liikkeen sisältä ja seurata sitä pitkäaikaisten kenttätutkimusten avulla. Tämä ei ole ollut mahdollista minulle; minulla ei ole ollut niitä resursseja, joita sellainen tutkimus edellyttäisi. Tämä artikkeli on kirjoitettu ilman julkisia tukia, omalla vapaa-ajallani. Se perustuu teksteihin, joista osa on painettu ja osa julkaistu netissä. Osa teksteistä on ollut julkisesti saatavilla (vaikka usein niiden tavoittaminen on ollut vaikeaa), toisissa tapauksissa olen saanut ne käsiini ihmisiltä, joiden henkilöllisyyttä minun on suojeltava.

Olen seurannut sekä sisäisiä että julkisia keskusteluja poliittisesta strategiasta niiden henkilöiden kesken, jotka tuottivat lehteä nimeltä Nordland ja jotka myöhemmin Folktribunenin kautta perustivat kustantamon Nordiska förlaget. Julkinen keskustelu on käyty artikkeleissa ja lehdissä sekä organisaatioiden virallisilla nettisivuilla. Sisäinen keskustelu on käyty foorumeilla ja toimitusluontoisissa sähköposteissa, jotka olen saanut käsiini. Olen myös yrittänyt seurata keskusteluja joihin ovat osallistuneet **Peter Melander**, **Lennart Berg**, **Daniel Friberg**, **Lars Linden** - jotka kaikki toimivat näissä ryhmissä aikana Nordlandista Nordiska förbundetiin – sekä **Filip Jelder** (“Peter Andersson”) Nordlandissa ja **Joakim Andersen** (“Oskorei”), jonka vastuulla on Nordiska förbundetille läheinen blogiportaali Motpol.nu. Artikkelit rakentuu pääosin näiden henkilöiden kirjoittamiin teksteihin, jotka ovat käsitelleet taktiikkaa ja strategiaa, sekä edellämäinituille poliittisille projekteille asetettuihin tavoitteisiin. Osa viitteistäni on kuitenkin henkilöiltä, jotka ovat lähdesuojan alla (kirjoitan tämän artikkelin toimittajana, en akateemisena tutkijana). Suurimmassa osassa tapauksista en tuo tätä esille, mutta pienessä osassa olen merkinnyt asian niin.

Artikkeli on jaettu seitsemään osaan, joiden jälkeen seuraa yhteenveto. Ensimmäisessä osassa kuvaan liikkeen aikaista historiaa, jolloin etenkin musiikkilehti Nordland oli keskeisessä asemassa. Musiikin ympärille luotiin sekä strategia että infrastruktuuri, joiden avulla torjuttiin menestyksekkäästi kriittikkä äärioikeiston kahdesta toisesta suuntauksesta: niiltä, jotka valitsivat muukalaisvastaisten puolueiden perustamisen, ja niiltä, jotka suosivat työskentelyn väkivaltaisissa toimintaryhmissä. Toisessa osassa tarkastelen tarkemmin Nordland-ryhmän ideologiaa, joka otti käyttöönsä monia elementtejä Ranskan uudesta oikeistosta. Muutaman vuoden ajan 2000-luvun alussa Nordlandia ympäröivä ryhmä, joka oli muutettu Nordiska förlaget -kustantamoksi, työskenteli menestyksekkäästi muukalaisvastaisen Nationaldemokraterna-puolueen kanssa. Kolmannessa osassa näytän kuinka he sitten kehittivät oman teoreettisen perustan, joka johti metapolitiikan ideologiaan, jota käsitelen neljännessä osassa. Viidennessä osassa käsitelen liikkeen monipuolista kehitystä verkossa. Siellä oma ideologiakehitys on edennyt edelleen, mikä on johtanut isoihin konflikteihin muun muassa siitä, mitkä organisaatioperiaatteet ovat sopivimpia. Näitä konflikteja kuvaan artikkelin kuudennessa osassa. Seitsemäs osa kuvailee niin kutsuttuja identitäärejä sekä myöhemmän ideologisen uudelleensuuntautumisen tuottamien ideoiden sisältöä. Kahdeksannessa ja viimeisessä osassa vedän yhteen artikkelin. Pohdin myös teknisen ja strategisen kehityksen kytköksiä ja sitä kuinka nämä ovat auttaneet niitä aktivisteja, jotka tulevat 1990-luvun natsimusiikkiliikkeestä, perustamaan oman ideologisen position ja identiteetin, joskin pääosin virtuaalisena. Samalla artikkelin kuvaamat konfliktit ovat tärkeitä ymmärtää, koska ne ovat suurissa määrin samoja konflikteja, jotka kesäkuussa 2009 estivät vuosittaisen yhteisen kansallispäivän mielenosoituksen. Antirasismi, joka ei ymmärrä natsistisen liikkeen myötä- ja vastoinkäymisiä, on pian avuton.

Musiikki aseena – ja muita aseita

1 Anders Lage, Heléne Lööv, Stephane Bruchfeld ja Ebba Hedlund, Utsatthet för etniskt och politiskt relaterat hot m.m. spridning av rasistisk och antirasistisk propaganda samt attityder till demokrati m.m. bland skolelever, CEIPO/Brå (Stockholm 1997).

Aloitan kuvauksen 1990- ja 2000-lukujen kansallismielisestä kulttuurikamppailusta "Brottnbyn taistelulla", kuten musiikkilehti *Nordland* myöhemmin kutsui tapahtumaa. Amerikkalainen bändi Max Resist oli juuri poistunut lavalta ja kulttibändi Vit aggression soitti ensimmäisiä kappaleitaan katsomon 350 nuorelle skinille. Samaan aikaan poliisi päätti mennä sisään tilaan ja pysäyttää tilaisuuden. Poliisien sisääntuloon vastatiin pullojen heittelyllä, mistä johtuen kaikki konserttivieraat otettiin kiinni, amerikkalainen bändi mukaan lukien.

3. tammikuuta 1998 sattuneet tapahtumat merkitsivät tiukentunutta suhtautumista uusnatsien white power -konsertteihin. Pari viikkoa myöhemmin järjestetty vastaava konsertti pysäytettiin kokonaan poliisin käännyttyä jo lentokentällä keikalle menossa olleen englantilaisen bändin ja peruttua varaukset konserttitiloihin. Samalla keskeisten white power -levy-yhtiöitä vastaan oli käynnissä oikeusprosesseja kiihoituksesta kansanryhmää vastaan ja yhtiöiden tilintarkastus otettiin tarkkaan syyniin².

1990-luvun puolivälissä Ruotsi oli muutaman vuoden ajan maailman keskus white power -musiikkituotannolle. *Nordland*-lehteä, jonka painos oli 15.000 kappaletta, pidettiin kansainvälisesti lajinsa ykkösenä; lehden postimyyntitoiminnalla oli suurin tarjonta musiikkia ja lehteen kytketyn levy-yhtiön remmissä toimivat bändit olivat himoittuja live-esiintyjä Euroopassa ja Yhdysvalloissa. Kotikentällä *Nordlandin* konsertit vetivät 600-1000 kävijää, eli paljon enemmän osallistujia kuin äärioikeiston järjestämät mielenosoitukset 1990-luvulla.

Kun *Nordland* talvella 1994-95 julkaisi ensimmäisen numeronsa, lehden perustajalla Peter Melanderilla oli jo pitkä kokemus vaihtoehtoisesta mediatuotannosta. Melander aloitti vuonna 1986 Ruotsin ensimmäisen white power -musafanzinen "Streetfight", jonka seuraajiksi hän myöhemmin kehitti radikaalit lehdet Vit Rebell ja Storm. Lehtien kautta Melander solmi myös aikaisin yhteydet brittiläiseen bändiin Screwdriver. Hän järjesti myös monet heidän konserteistaan Ruotsissa ja heidän tuellaan hän aloitti musiikkilehden Blod och Åra osana Skrewdriverin kansainvälistä Blood & Honour -musiikkiliikettä. Screwdriver-laulaja Ian Stuartin kuoltua syksyllä 1993 brittiläisessä Blood & Honourissa syntyi taistelu johtajuudesta. Melander katkaisi välinsä johtavaan fraktioon ja muutti lehensä nimeksi *Nordland*.

Nordlandin poliittisen projektin perusajatus oli, että musiikki toimi tehokkaana kamppailuvälineenä tekemällä nuoret tietoisiksi ja välittämällä heille suoraan kansallismielisiä tuntemuksia. Muusikko Matti Sundqvist tiivistää *Nordlandin* strategian näin:

"Olen täysin vakuuttunut, että musiikki on paras tapa herättää nuoret ja saada heidät ymmärtämään, että he ovat oikeasti jonkin arvoisia, toisin kuin yhteiskunta ja tiedotusvälineet väittävät. Meidän pitää toimia vastaapoolina MTV:lle ja vastaaville, jotka aivopesevät valkoisen nuorison itsevihaan. Meidän pitää opettaa heidät tuntemaan ylpeyttä syällisyyden sijaan, vahvuutta itsehalveksunnan sijaan ja kansanyhteisyyttä egoismin sijaan."³

Musiikilla oli myös suurempi läpilyöntivoima kuin muilla propagandamuodoilla ja se tavoitti huomattavasti useampia kuin äärioikeiston lentolehtiset, lehtimyynnit ja muu mielipidevaikuttaminen. Silti kansallismielisen liikkeen sisältä löytyi niitä, jotka olivat epäileviä liiasta luottamuksesta musiikin voimaan ja jotka puolsivat muita menetelmiä. He liittyivät joko uuden Blood & Honour -johdon ultramilitantille linjalle (brittiläisen Combat 18 -ryhmän inspiroimina) tai yrittivät rakentaa poliittisia taisteluryhmiä (kuten Nationalsocialistisk front, tästä eteenpäin NSF). Kolmas ryhmä valitsi populistisen strategian (kuten ruotsidemokraatit). *Nordland* puolsi tietä puoluerakentamisen kompromissien ja ultramilitantin linjan kompromissittomuuden välimaastosta:

"Meidän vihollisemme yrittävät epätoivoisesti kuvata meidät marginaaliseksi ilmiöksi kun taas skeptikot sanovat, että me jäämme pelkäksi 'muoti-ilmiöksi'. On kuitenkin kiistämätön tosiasia, että joka kymmenes ruotsalainen teini on joskus kuunnellut musiikkia, joka avoimesti kehottaa taistelemaan meidän kansamme eloonjäämisen ja alkuperäisen ja ainutlaatuisen alkuperän ylpeyden puolesta"⁴.

Yhteydet white power -musiikin ja poliittisen aktivismin välillä olivat vahvoja, mutta tähän aikaan ei ollut mitenkään itsestään selvää minkä muodon yhteydet tulisivat saamaan. Aluksi yhteys oli suora, muusikot olivat myös aktivisteja. 1991 keskiössä oli *Storm*-lehti, jonka ympärille organisoitiin löyhästi yhtenäinen rotuvallankumouksellinen verkosto Vitt ariskt motstånd (VAM). Bändijäsenet white power -ryhmissä kuten Vit aggression, Division S ja Dirlwanger olivat samaanaikaan johtajia paikallisissa VAM-ryhmissä. Kun VAM-jäsenet yksi kerrallaan päätyivät vankilaan pankkiryöstöistä ja asevarkauksista viranomaisten katse kääntyi myös Stormiin, ja Peter Melander vangittiin kiihoituksesta kansanryhmää vastaan. Siitä syystä Melander yritti *Nordlandia* perustettaessa pitää suurempaa etäisyyttä poliittisiin organisaatioihin. Vuoden 1996 yritys rakentaa ja tukea suurempaa roturadikaalia organisaatiota Nationella alliansenia niiden harvojen VAM-aktivistien kanssa, jotka olivat päässeet vapaalle jalalle, jäi lyhyeksi ja päättyi

2 Heléne Löw, *Nazismen i Sverige 1980-1999. Den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna* (Stockholm 2000), s. 200f.

3 Linaus *Nordland*-lehden mainoksesta, *Nordland* 3 (1995).

4 Modetrend eller motkultur (pääkirjoitus), *Nordland* 12 (1998), s. 4.

murrokseen Nordlandin ja Info-14-uutistiedotteen nuorten, aktivistisesti suuntautuneiden kansallissosialististen välillä⁵.

Tämän jälkeen Nordland korosti kuinka tärkeää oli, että musiikiliike olisi itsenäinen ja toimisi erillään poliittisesta rotuvallankumouksellisesta liikkeestä. Musiikki oli propaganda-ase, mutta sen tuli seistä irrallaan poliittisesta siivestä ja sen sijaan sitä tuli käyttää työssä “nuorison arvovallankumouksen” puolesta⁶. Nordlandin tehtävä oli pohjustaa poliittisia järjestöjä varten, ei olla poliittinen järjestö:

“Tasan tämä on meidän tehtävämme: valmistella maata niille organisaatioille, joilla on tavoitteena toteuttaa ohjelmansa tulevasta valta-asemasta käsin.”⁷

Tälläisen kulttuurikamppailun avulla Nordlandin oli tarkoitus kehittyä “maalaisesta nuorisoprotestista” “uuspohjoismaiseksi vastakulttuuriksi”⁸, eräänlaiseksi vaihtoehtoiseksi kulttuuriseksi infrastruktuuriksi, jonka tulee olla “niin vahva, että se kykenee haastamaan hajoavan yhteiskunnan rakenteet”.⁹

Yksi yritys laajentaa Nordlandin toimintaa tuntuvasti ja kasvattaa roturadikaalin mediarakenteen kasvua huomattavasti aloitettiin 1997. Nordland oli tähän aikaan laajentunut ja lehdellä oli toimituksia ja varastotiloja Tukholmassa, Linköpingissä ja Göteborgissa. Lehdet *Framtid* Göteborgissa, *Folktribunen* Tukholmassa ja *Gripen* Itä-Götanmaassa perustettiin Nordlandin tuella. Lisäksi Nordland hyödynsi jo aikaisessa vaiheessa internetiä. Nordland perusti yhdessä Daniel Fribergin Göteborgissa toimivan *Alternativ median* kanssa viikottaisen sähköisen uutiskirjeen *Frihetsbrevet*. Ajatus vaihtoehtoisen infrastruktuurin rakentamisesta ja eräänlaisen pienimuotoisena yhteiskunnan tuottaminen ei kuitenkaan ollut olemassa vain Nordlandin sisällä. Myös *Alternativ media* ja Tukholmalainen järjestö *Nationell ungdom* ylläpitivät samankaltaisia projekteja, joiden tavoitteena oli perustaa oma kansallismielisten yritysten rakenne.

Kun joukkokiinniotot Brottbyssa tapahtuivat ja white power -median tuottaminen muuttui vaikeammaksi, Nordland oli jo luopumassa toiminnastaan puhtaasti musiikillisena liikkeenä. Musiikkiliikkeen taantumus tapahtui rinnakkain koko äärioikeiston kasvavan uudelleenorganisoinnin tarpeen kanssa, josta käytiin keskustelua vaihtoehtomedioiden lehdissä. Nordland julkaisi tekstejä, joiden vaikutteena oli **Derek Hollandin** kirja *The Political Soldier*. Kirja käsittelee kansallismielisen taistelijan tehtäviä ja vastuuta. 1999 Nordland julkaisi kirjan *Sturm 33*, joka kertoi SA-mies **Hans Maikowskin** katutaisteluista 30-luvun Saksassa. Nordlandin julkaisemista kirjoista suurimman vaikutuksen uusien kansallismielisten järjestöjen toimintaan sai kuitenkin **Corneliu Codreanun** *Till mina legionärer (For my legionaries)*. Codreanu perusti ja johti romanialaista 30-luvun järjestöä Arkkienkeli Mikaelin Legioonaa, joka tunnettiin myös Rautakaartina. Rautakaartit nostettiin historian hämärästä ja niitä ylistettiin esikuvana Italian vaikutusvaltaiselle uusfasistiselle 1970-luvun järjestölle Kolmas positio (Terza via). Kirjan käänsi Nordlandin **Dan Berner** ja siitä tuli suuri inspiraationlähde legionäärien mallin mukaan järjestäytyvän organisaation Svenska motståndsrörelsensin rakentamiselle.

Folktribunen-lehti ja *Nationell Ungdom* lanseerasivat Svenska motståndsrörelsens (SMR) -järjestön Tukholmassa vuonna 1998. Myöhemmin samana vuonna *Alternativ media* Göteborgissa liittyi tähän järjestöön. Nordlandin Göteborgin kauppa avasi oman myyntitoiminnan Midgård-nimellä. Nordlandin oli siten yhä vaikeampi pärjätä taloudellisesti, vaikka he olivat avanneet oman kaupan Linköpingissä. Nordlandin kauppa kutsuttiin yhä “bunkeriksi” ja siitä huolehti **Anders Lagerström**. Nordlandin viimeinen numero ilmestyi syksyllä 1999. Lehti lakkautettiin ja myös Nordland liittyi SMR:ään. Nordlandin Peter Melander ja Lennart Berg sekä Daniel Friberg *Alternativ* mediasta rupesivat työskentelemään Folktribunenin kanssa. Nordlandin kokoneiden toimitustyöläisten avulla uuden lehden laatu parani huomattavasti. Lehestä tuli ammattimaisempi samalla kuin vulgäärisistisimmat muotoilut hävytettiin.

Folktribunenista tuli vuosina 1999-2001 äärioikeiston tärkein lehti ja sen lukijakunta ulottui sekä rotuvallankumouksellisiin aktivisteihin että ruotsidemokraattien tukijoihin. SMR aloitti aktiivisen vaihdon italialaisen Kolmannen position perillisten, Forza Nuovan, sekä saksalaisen Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) kanssa. Näiden järjestöjen kansallis- ja sosiaalivallankumouksellinen suuntautuminen vaikutti suuresti SMR:ään. Organisaatio oli militantti ja radikaali, mutta ilman raskaita kytköksiä 1930-luvun natsismiin ja fasismiin. Folktribunen yritti säilyttää aikaisemman kansallisen taistelun ja roturadikaalin sisällön, mutta paketoiti sen hyväksyttävämpään muotoon, ilman fraasiradikalismia ja kliseisiä iskulauseita. Sen vuoksi lehdessä käytetyille ilmaisuille annettiin suuri painoarvo. Lennart Berg teki kirjoitusohjeen, joka selitti miten lehden uutiset tuli muotoilla:

5 Lööw (2000), s. 131ff.

6 Peter Andersson (ei otsikkoa), *Nordland* 10 (1997), s. 35.

7 *Frihetsbrevet* 11 (1997)

8 Modetrend eller motkultur (pääkirjoitus), *Nordland* 12 (1998), s. 4.

9 Frågor och svar, *Nordland* 13 (1998), s. 36. Vrt. “On jo olemassa pohja uuspohjoismaalaiselle vastakulttuurille, jonka avulla voidaan uudelleenluoda terveet ja raittiit, todellista ruotsalaista ja pohjoismaalaista kulttuuria heijastavat arvot”, *Nordland* 13 (1998).

“Lukijan tulee saada uutisistamme sellainen vaikutelma, että ne yksinkertaisesti välittävät vääristelemättömän totuuden maailman tapahtumista, lisäämättä niihin mitään omia arvojamme. Se ei tarkoita sitä, ettei meidän tule kirjoittaa uutisia mistään näkökulmasta, vaan sitä, että näkökulman tulee olla niin kehittynyt, ettei se näy harjaantumattomalle silmälle. Näkökulmamme välittyy ennen kaikkea uutistemme tekemän valikoiman kautta, mikä tapahtuu enemmän tai vähemmän automaattisesti, koska kirjoitamme aiheista, jotka kiinnostavat meitä ja joita pidämme tärkeinä ja jotka saavat lukijan tukemaan asiaamme. Näkökulmamme esiintyy myös tekemisissä sanavalinnoissa, jotka lyhyesti sanottuna merkitsevät sitä, että me aina kirjoittaessamme itsestämme tai vihollistemme vihollisista käytämme positiivisesti latautuneita sanoja ja negatiivisesti latautuneita sanoja kuvatessamme vihollistamme. Tämä ei merkitse sitä, että kuvaukset eivät olisi totuudenmukaisia. Vihollisiamme voidaan esimerkiksi kuvata sellaisin sanoin kuten 'ruotsalaisvihamielinen', 'regiimiuskollinen', 'poliittisesti korrekti', tai erityisen vakavissa tapauksissa 'kansanpeturi' tai 'kätyri'. Omiamme taas voidaan kuvata esimerkiksi sanoin 'patriotti', 'regiimikriitikko', 'poliittisesti epäkorrekti', 'toisinajattelija' tai 'oppositio'. Samalla tavalla kamppailumme ei ole ensi kädessä taistelu 'maahanmuuttajien ulosheittämisestä' puolesta, vaan kansallinen vapautustaistelu; kamppailu vierasta riistoa vastaan ja kamppailu Ruotsin kansan oikeudesta omaan maahansa.”¹⁰

Ytterbyssä Daniel Friberg perusti keväällä 2000 painon Rennemo Tryck AB yhdessä kahden SMR:n nuorisoyhdistyksen, Nationell Ungdomin, jäsenen kanssa. Seuraavan vuoden aikana suuri osa äärioikeiston materiaalista painettiin siellä. Rennemon paino sai monta syytettyä painotoiminnastaan, muun muassa NSF:n kirjoitusten painamisesta ilman, että painoa tai painopaikkakuntaa oltiin ilmoitettu materiaalissa.

Oma paino auttoi SMR:ää julkaisemaan omaa propagandaansa, johon kuului tabloid-lehti, lentolehtisiä ja kirjoja (kuten For my legionaries). Kattavin Nationell ungdomin kampanjoista oli Alternativ median “Operaatio pohjoismainen naisrauha”. Kampanjan aikana koko maahan jaettiin lentolehtisiä, joilla vastustettiin maahanmuuttajien yliedustusta joukkoraiskauksissa. Järjestäjät Daniel Friberg ja Lars Lindén rakensivat useita paikallisyhdistyksiä Göteborgin lähiöihin.

Kesällä 2001 SMR:n enemmän kansallissosialistisesti suuntautunut johtaja **Klas Lund** päätyi konfliktiin Folktribunenin toimituksen ympärillä toimivan kansallissosialistisen siiven kanssa. Toimitus kritisoi Klas Lundia johtajatehtäviensä laiminlyönnistä. Lund sulki Daniel Fribergin ulos järjestöstä, jonka seurauksena Peter Melander, Lars Lindén, Anders Lagerström sekä Lennart Berg seurasivat Fribergiä ja jättivät SMR:n välittömästi. Svenska motståndsrörelsen kehittyi sen jälkeen nopeasti enemmän klassiseksi kansallissosialistiseksi järjestöksi. Vahvistaakseen kontrolliaan SMR muutti Rennemon painon Uppsalaan. SMR:n aktivistit tyhjänsivät myös myöhemmin Linköpingin Bunkern-kaupasta kaikki Nordlandin tuotteet. Nordlandin tarina ja sen vaikutusvalta ruotsalaisenwhite power -musiikkiliikkeeseen oli päättynyt.

Pohjoinen rotu

Vuonna 1999 kaksi Nordlandin kirjoittajaa ja kääntäjää, Dan Berner ja **Omar Filmersson**, perustivat yhdessä Robert Almgrenin kanssa ideologisen sivuprojektin: Föreningen för Folkens Framtid (FFF). Yhdistyksen tarkoitus oli nostaa esille amerikkalaisen **Richard McCullochin** usua rotuteorioita. Aluksi kolmikko käänsi McCullochin kirjoituksia ja artikkeleita yhdistyksen kotisivuille. He julkaisivat McCullochin kirjoja – *The Racial Compact* sekä *Destiny of Angels*. Rennemon painoon 20. lokakuuta 2000 kohdistuneen poliisirsatsian aikana *The Racial Compactin* käännöksestä – *Det rasliga fördraget* – löytyi makulatuuria painon viereiseltä jätelavalta, minkä seurauksena Föreningen för Folkets Framtid sai hetkellistä huomiota mediassa.

Richard McCulloch puoltaa rotuoppia, jossa monimuotoisuudella on itseisarvo. Sen sijaan, että rotuja asetettaisiin paremmuusjärjestykseen ja ne nähtäisiin elävän konfliktissa ja kilpailussa McCulloch (joka yritti ottaa etäisyyttä usnatsistisiin liikkeisiin) ehdotti, että YK tunnustaisi rodullisen monimuotoisuuden ja myöntäisi eri roduille oikeuksia; oikeuden eroon. Rodullisiin oikeuksiin kuuluisi oikeus omaan maa-alueeseen. Globalisaatio, siirtolaisliikettä ja massakulutus tarkoitti kaikkien rodullisten erojen tasoittamista, monimuotoisuuden tuhoutumista. Rotujen liukenemista yhdeksi erottelemattomaksi massaksi McCulloch kuvasi jättimäisenä kansanmurhana. Se rotu, joka uhkasi tuhoutua ensimmäisenä oli McCullochin sanoin “pohjoinen rotu”. McCullochin vahvat painotukset rotujen poikkeavuuksista ja erilaisuudesta toivat hänen kantansa lähelle Ranskan uuden oikeiston niin kutsuttua etnopluralismia.¹¹

Föreningen för folkens frihet julkaisi kirjansa aikana, jolloin niillä oli suurin mahdollisuus lyödä läpi. Svenska Motståndsrörelsen ei nimittäin ollut ainoa ryhmä, jossa suuri joukko aktivisteja suljettiin ulos kesällä 2001. Vielä merkittävämpi oli ruotsidemokraattien riveissä tapahtunut hajoaminen, jossa puolueen organisaattori **Tor Paulsson** ja ryhmä aktivisteja Haningen osastosta suljettiin ulos heidän juoniteltuaan puoluejohtoa vastaan. Tor Paulssonin mukana suuri osa ruohonjuuritason organisaattoreista jätti ruotsidemokraatit ja loi kesällä 2001 uuden puolueen:

10 Lennart Berg, “Att skriva notiser till Folktribunen”: “tässä kirjoitusohjeet Folktribunenin ajoilta, se oli läppärilläni. voisi hyödyntää usua kirjoittajia.” Sisäinen maili, 22.4.2005.

11 Rasmus Fleischer, “Etnopluralism, om Nationaldemokraterna och framväxten av en ny rasism”, C-uppsats. Samtidshistoriska institutet, Södertörns högskola (2003)

Nationaldemokraterna¹² (tästä lähtien kansallisdemokraatit). Paulsson tavoitti suuren osan SMR:stä ulossuljetuista henkilöistä ja sisällytti heidät uuteen puolueprojektiin. Suuri osa Nationell ungdomin Göteborgin ja Linköpingin osastoista liittyi kansallisdemokrateihin. Puolueen ensimmäinen suuri kampanja – joka kohdistui raiskauksia vastaan – oli suora kopio Nationell ungdomin Operation nordisk kvinnofrid -projektista.

Föreningen för folkens frihet sai keskeisen roolin kansallisdemokraattien ideologian muotoilussa. Omar Filmersson kirjoitti puolueohjelman yhdessä puolueideologi **Vávra Sukin** kanssa ja perusti sen täysin McCullochin teorioihin – vaikka sana “rotu” vaihdettiin etnisyyteen. Etnopluralismismi ilmeni kansallisdemokraateilla muun muassa tukimielienosoituksina Tietin vapauden puolesta. Koska kansallisdemokraatit oli perustettu ja Dan Berner tuomittiin hieman myöhemmin vankilaan taposta, FFF lakkautettiin. Omar Filmersson ja **Robert Almgren** liittyivät Kansallisdemokraatteihin ja saivat järjestössä avainasemat, vaikka Filmersson etnisen taustansa vuoksi (hänen isänsä tulee Bangladeshista ja hänen äitinsä on värmlantilainen) ei koskaan saanut ulospäin suuntautuneita puoluetehtäviä. Filmersson jatkoi McCullochin kirjojen kääntämistä omatoimisesti ja perusti FFF:n jatkoksi kustantamon Preservationist Books.

Kansallisdemokraattien sisällä tekemän työnsä rinnalla Anders Lagerström perusti syksyllä 2001 uuden kustantamon Nordlandin rippeistä Linköpingin Bunkern-tilaan. Kustantamo sai McCullochin innoittaman nimen Nordiska förlaget. Uuden kustantamon ensimmäiset kirjajulkaisut koostuivat myös McCullochin teksteistä. Yksi jalka kansallisdemokraateissa ja toinen ulkopuolella Nordiska förlagetissa, vanha Nordland-piiri alkoi taas kokoontua ja rakentaa uudelleen kansallismielistä mediaimperiumiaan. Ryhmä yritti kiinnittää hankkeeseen kiinnostavia kirjoittajia, ja etenkin **Jonas De Geer** radikaalikonservatiivisesta *Salt*-lehdestä kiinnosti. Kun De Greer ilmoitti julkisesti aikovansa lakkauttaa Saltin, alkoivat neuvottelut uuden lehtiprojektin perustamisesta kansallisdemokraattien jäsenten ja Folktribunen-lehden toimituksen kanssa. Syndikalistinen *Arbetaren*-lehti paljasti suunnitelmat uudesta lehtiprojektista ja Jonas De Greer vetäytyi projektista. Sen sijaan kansallisdemokraatit perustivat huhtikuussa 2002 oman ja yhä tänään toimivan lehden, *Nationell idag*.¹³

Nordiska förlaget ei kuitenkaan luopunut laajempaa kansallista tabloidia koskevista suunnitelmista. Vuonna 2003 **Lennart Berg** Folktribunenista/Nordlandista sekä entinen kristillisdemokraatti **Björn Herstad** konservatiivisesta Engelbrekt-verkostosta perustivat lehden *Folkets nyheter*. Lehteen kirjoitti Nordland kustantamon ympärillä toimiva piiri, Henrik Johansson Mc-Culloch-inspiroidusta nettiprojektista Nationens änglar sekä Jonas De Greer. Kolmen numeron jälkeen Nordiska förlaget otti lehden virallisesti haltuunsa.¹⁴

Nordiska förlaget suunnitteli perustavansa vielä yhden lehden, *Nordisk frihet*. Kohderyhmänä olivat osallistujat vuosittaisissa Salem-marsseissa, jotka järjestettiin Tukholman Rönningen lähiössä 2001 tapahtuneessa pahoinpitelyssä murhatun nuoren skinin muistoksi.¹⁵ Salem-mielenosoitus oli mahdollisuus uusnatsistiselle liikkeelle murtautua siitä eristyksestä, jossa se oli ollut 1990-luvun lopusta saakka. Liike pystyi taas esiintymään julkisesti. Nordlandin entinen toimittaja **Peter Melander** auttoi Salemrahaston järjestäjiä mielenosoitusten propagandan ulko-osun muotoilussa. Ennen vuoden 2003 Salem-mielenosoitusta Nordiska förlaget julkaisi *Nordisk frihet* -lehdestä koenumeron, joka jaettiin marssin noin 2000:lle osaanottajalle. Melander kokosi lehden ympärille toimituksen, johon osallistui muiden kansallismielisten projektien aktiiveja, kuten Robert Almgren kansallisdemokraateista ja Timmy Groths Info-14 -ryhmästä. Myös sisältö muistutti Nordlandia, sillä huomattavalla erolla, että musiikilla oli nyt vähemmän korostunut asema.¹⁶

Kesällä 2004 kansallisdemokraatteja vavisutti kriisi. Juhannusaattona puolueorganisaatio Tor Paulsson pahoinpiteli tyttöystävänsä muiden puoluetovereiden silmien edessä. Paulsson suljettiin ulos järjestöstä ja hänen perässään seurasivat **Anders Steen** ja koko Haningesta liittynyt ryhmä. Seuraavien kuukausien aikana joukko sisäisiä valtataisteluita vavisutti kansallisdemokraatteja, ja valtaosa paikallisryhmistä ja puoluejäsenistä jätti järjestön. Jäljelle jäi nuorisoliiton ympärillä toimiva radikaali piiri. Kansallisdemokraattien romahduksen myötä myös Nordiska förlaget -kustantamon aktiivit jättivät puolueen ja panostivat jälleen oman rakenteen pystyttämiseen.¹⁷

Kansanvalistajat

Kansallisdemokraattien romahduksen myötä Nordiska förlaget seiso i samassa pisteessä kuin viisi vuotta aikaisemmin, samankaltaisen rakenteen kanssa kuin Nordland-aikoihin. Heillä oli kustannus- ja postimyyntitoiminta, jota hoidettiin

12 Stieg Larsson ja Mikael Ekman, *Sverigedemokraterna – den nationella rörelsen* (Tukholma 2001), sl 184ff.

13 Rasmus Fleischer, “Högerextremister värvar kända namn”, *Arbetaren* 8 (2002).

14 Katso http://sv.Metapedia.org/wiki/Folkets_nyheter.

15 AFA Dokumentation, “Oberoende nationalister – organisationslösheten som organisationsform”, teoksessa Mats Deland ja Charles Westin (toim.) *Brunt! Nationalistisk och nazistisk mobilisering i vår närmaste omvärld under efterkrigstiden* (Tukholma 2007).

16 Koenumero, *Nordisk frihet* 0 (2003).

17 “Exit Paulsson”, Expon verkkosivut, http://expo.se/2004/48_1108.html, 30.6.2004.

Linköpingistä käsin, vahva paikallisrakenne Göteborgissa sekä lehtitoimituksia Tukholmassa ja Karlstadissa. Paino oli yhä Virossa. Heillä oli mukanaan kattava osoiterekisteri, joka perustui ruotsidemokraattien ja kansallisdemokraattien jäsenrekisteriin, yhdistettynä Nordlandin ja Saltin tilaajarekistereihin.¹⁸ Suoraan kansallisdemokraattien romahduksen jälkeen Nordiska förbundet, Folkets nyheter ja Nordisk frihet alkoivat suunnitella uutta organisaatioprojektia: Nordiska förbundet. Tavoitteena oli luoda organisaatio lehtien ja kustantamon ympärille, levittämään niiden toimintaa esitelmäsarjojen, myynnin ja opintotoiminnan kautta.

“Monelta suunnalta on ilmaistu toive, että Nordiska förbundet laajentaisi toimintaansa kansanvalistukseen suuntautuneella jäsenorganisaatiolla, jotta yhä useammat voisivat osallistua tärkeään työhön historiamme, nykyisyytemme ja tulevaisuutemme poliittisesti epäkorrektien näkemysten levittämisestä. Nordiska förbundetin lähin piiri on siksi tutkinut maastoa ja valmistellut sellaisen organisaation perustamista.”¹⁹

Rajaamalla puhelinmyyntiä niihin osoiterekistereihin, jotka heillä jo oli hallussaan, Nordiska förbundet pystyi myymään kustantamon tuotteita ja rekrytoimaan liittoon jäseniä. Liiton perustamista valmisteltiin syksyllä 2004 järjestämällä esitelmäsarja Göteborgissa, jossa Nordiska förbundetilla oli yhä jäljellä Nationell ungdomin vanhat rakenteet. Peter Melander selitti sisäisessä kirjeenvaihdossa liiton tarkoituksen:

“Nordiska förbundet tulee siten [pikemminkin] toimimaan kouluna – kouluna, joka työskentelee kansanvalistusprosessin kanssa, sellaisen prosessin kanssa, joka aloitettiin Nordiska förbundetin toimintapiirissä, [kuin] puolueena tai ryhmänä.”²⁰

Nordiska förbundet toimisi “pohjoismaista rotua” yhdistävän “pohjoismaisen kansallisvaltion” perustamisen puolesta. Tie sinne kulkisi “kansanvalistuksen”, “kulttuuritaistelun” ja “vaihtoehtoyhteiskunnan” luomisen kautta. Työväenliikkeen vanha “kansanvalistuksen” käsite sai täysin uuden merkityksen. Kirjoituksessa “Kampen för ett Nordiskt förbund” liiton historiallinen missio tulee ilmi: “eli ensimmäinen tehtävä on kouluttaa johto, joka osaa välittää kansalle pohjoismaisen aatteen; näin heidän kylvämänsä siemenet tulevat tulevien sukupolvien korjattavaksi”; lisäksi tulkitsemme, että inspiraatio käsitteestä “kulttuuritaistelu” on haettu ranskalaisen uuden oikeiston italialaisen marxilaisen **Antonio Gramscin** uudelleen luennasta:

“Kulttuuritaistelu on ensimmäinen askel. Tietoisuus omasta kulttuurista on edellytys sille, että voimme taistella kulttuurimme vihollisia vastaan. Sen sijaan, että olisimme anti-liike, meidän pitää rakentaa pro-liike. Uusi yhteiskunta on rakennettava vanhan romahdettua.”²¹

Nimimerkillä Folkgemenskap he kirjoittava esittelytekstissä “Framtiden tillhör de som erövrar den”:

“Nordiska förbundet tulee tarjoamaan järkkymättömän yhtenäisyyden ryhmätoiminnalla ja sisäänpäin suuntautuneella solidaarisuudella; me tulemme rakentamaan uuden yhteiskunnan, vahvistamaan asemiamme kaikilla yhteiskunnan merkittävillä osa-alueilla ja rakentamaan taloudellisen voiman; me tulemme kasvattamaan eliitin, joka kokoisvaltaisesti ja sinnikkäästi alistaa omat intressinsä ryhmälle; me tulemme auttamaan jäseniä perustamaan lapsirikkaita perheitä ja levittämään Nordiska förbundetin arvoja uudelle sukupolvelle.”²²

Jatkona Richard McCullochin teorioiden lanseeraamiselle, Nordiska förbundetin ensimmäiseksi toimeenpiteeksi tuli

18 Jäsenrekisterin on luovuttanut allekirjoittaneelle henkilö, jonka henkilöllisyyteen tässä yhteydessä pätee salassapitovelvollisuus.

19 Anders Lagerström, “Meddelande från Nordiska förbundet”, 18.11.2004. Yksityinen sähköpostiviesti.

20 Peter Melander, “Ny ledarartikel till NF” [Nordisk frihet], sisäinen sähköposti, 17.11.2004. “Olen luonnostellut vähän artikkelia – joko pääkirjoituksena NF:ään tai liitelehtenä – jossa pohdin NF:n suhdetta liikkeen muihin osiin.”

21 Tord Morsund, “Kampen för ett Nordiskt förbund”, *Nordisk frihet* 4 (2005/2006)

22 Nordiska Förbundet, “Framtiden tillhör dem som erövrar den” nordiskaforbundet.se/artikel.asp?aID=1, 7.10.2007. Viikkoa ennen kuin Nordiska förbundet julkistettiin virallisesti, AFA (Antifascistisk aktion) hakkeroi Nordiska förbundet -kustantamon verkkokaupan asiakasrekisterin. AFA lähetti jokaiselle 1548:lle asiakkaalle seuraavan viestin: “Lähiaikoina Nordiska förbundet tulee olemaan yhteydessä sinuun ja pyytämään sinua liittymään heidän uuteen kansallismieliseen järjestöön nimeltä Nordiska förbundet. He tulevat myös pyytämään sinua auttamaan heitä keräämään rahaa yritystään varten, myymällä heidän tuotteitaan tai työskentelemällä ilmaiseksi liiton jäsenenä. [...] Sinun kuitenkin voisi olla syytä kysyä kustantamon edustajilta miksi he ottavat turvallisuuden niin kevyesti. Miksi he ovat toimittaneet 1548 kansallismielistä hopeavadilla heidän vihollisilleen? Ja miten he voivat taata, ettei sinultakin uutena jäsenenä viedä henkilötietoja?”. Sähköposti 16.11.2004 “Till Nordiska Förbundetets Kunder”. Huhu Nordiska förbundetin perustamisesta oli jo ennen nimen julkistamista herättänyt närää muissa kansallismielisissä järjestöissä – etenkin kansallisdemokraattien riveiltä – joiden silmissä järjestö oli kilpaileva toimija. Kustantamon turvallisuusmoka heitti lisää bensaa liekkeihin eikä julkistaminen herättänyt sellaista kiinnostusta kuin Nordiska förbundet oli odottanut. Palautukseen sympatioita kansallismieliseltä liikkeeltä, Anders Lagerström luovutti Salemarsseille 30.000 kruunua.

toisen amerikkalaisen rotuteoreetikon esittelemisen Ruotsissa. Syksyllä 2004 Nordiska förlaget julkaisi **David Duken** kirjan *Jewish Supremacism* Jonas De Greerin käännöksenä ja **Lennart Bergin** jälkisanoina. Kirjan julkaisu herätti huomiota ja paikallislehti *Östgöta-Correspondenten* kirjoitti perusteellisen arvion, jossa varoitettiin kirjan antisemitistisistä salaliittoteorioista:

“Jos näet levyyn tai kirjaan kirjoitettuna 'Nordiska förlaget' - silloin on aika pitää korvat tarkkana. Sen me halusimme osoittaa tänään.”²³

David Duke oli yksi niistä henkilöistä, jotka “modernisoivat” Ku Klux Klanin 1970-luvulla. Hän onnistui pääsi myös muutamaksi vuodeksi Louisianan parlamentin alahuoneeseen. Myöhemmin vuosina hän on pyrittänyt rotuideologista järjestöä European-American Unity and Rights Organization (EURO), joka järjestää vuosittaisia kansainvälisiä konferensseja. Nordisk frihet raportoi 2004 näiltä konferensseilta ja seuraavan vuoden keväänä Nordiska förbundetin Lennart Bergista ja kansallisdemokraattien Vávra Sukista koostuva ruotsalainen delegaatio lähti kyseiselle konferenssille. Tiivis kontakti David Dukeen sai Nordiska förbundetin tuomaan hänet helmikuussa 2005 Ruotsiin esitelmäkiertueelle, joka kulki Tukholman, Göteborgin ja Helsingborgin kautta.²⁴

David Dukesta tuli myös pääpuhujia Nordiska förbundetin vuosittaisessa kulttuuritapahtumassa, Pohjoismaisilla festivaaleilla (Nordiska festivalen), jotka järjestettiin ensimmäistä kertaa syksyllä 2005 (Suomen Sisu osallistui festivaaleille 2005 ja 2006, käänt. huom.). Nordiska festivalen on viikonlopun mittainen festivaali, jossa Nordiska förbundet pitää myyntipöytää ja esittelee kansainvälisiä kirjailijoita ja teoreetikkoja ruotsalaiselle yleisölle. Festivaalit sisältävät myös kansainvälisen white power -artistien musiikkiesityksiä ja tapahtumaa voidaan pitää Nordlandin konserttien perijänä; se järjestetään aina salaisessa paikassa maaseudulla, jonne ennakkoilmoittautuneet osallistujat tuodaan busseissa. David Duken lisäksi festivaalin 300 osallistujaa saivat kuulla puheita **Klaus Menzeliltä** Saksan NPD:stä, **Tord Morsundilta** norjalaisesta lehdestä Nation & Kultur sekä Nordiska förlagetin **Henrik Johanssonilta**.

Metapolitiikka

Nordiska förbundetin perustamisen myötä eri lehti- ja mielipideprojekteja keskitettiin: Nordiska förlaget, Folkets nyheter ja Nordisk frihet koottiin saman katon alle. Muodolliseksi omistajaksi tuli uusi osakeyhtiö NFSE AB²⁵. Mitä uusiin jäseniin tuli, Nordiska förbundetista ei tullut mitään menestystä, ja organisaation kansanvalistustoiminnan esitelmäsarjat ja kokoukset pysyivät hyvin rajatuissa mittasuhteissa. Nordiska förbundet kuitenkin onnistui laajentumaan hyvin tehokkaasti verkkoon projekteilla, jotka olivat käänteentekeviä kansallismieliselle liikkeelle. Nordiska förbundet onnistui sitomaan useita ammattiohjelmoijia projekteihinsa. Monet niistä, jotka puhuivat Nordiska festivalen -tapahtumassa (Henrik Johansson, Tord Morsund) tai kirjoittivat Folkets nyheter -lehteen, pitivät omia blogeja netissä. Kesällä 2006 syntyi suunnitelmia yhdistää kaikki nämä blogit yhteiseksi projektiksi. Aloitteentekijöinä olivat vaikutusvaltaiset bloggaajat Oskorei (**Joakim Andersen**), Anark (**Pär Sandin**) ja Autonom (Tord Morsund). Monet kirjoittajista olivat saaneet yhteyden toisiinsa kansainvälisten nettipohjaisten keskustelufoorumien kautta, kuten Skadi.net, jossa käytiin vapaata keskustelua fasismin laajemmasta aatehistoriallisesta perinnöstä. Täällä luotiin kiinnostus konservatiiviseen vallankumoukseen, **Julius Evolan** traditionalismiin, Italian kolmanteen positioon ja Ranskan uuteen oikeistoon – kaikki suuntauksia, jotka eivät olleet esiintyneet aiemmin Ruotsin kansallismielisessä keskustelussa. Kesäkuussa perustettiin blogiportaali Motpol yhteistyönä blogien ja Nordiska förbundetin välillä. Blogiportaali esiteltiin Folkets nyheter -lehdessä:

“Kirjoittajat edustavat laajaa poliittista ja ideologista kirjoa, mutta heitä kaikkia yhdistää yhteinen pohjoismaisen kulttuurin ja perinteen vaalimisen arvopohja.”²⁶

Motpolin sisäisellä foorumilla Nordiska förbundet alkoi ensimmäistä kertaa nostaa esille Ranskan Nouvelle droiten, uuden oikeiston, teorioita. Ensimmäisenä vaikutusvaltaa sai Antonio Gramscin kehittämä käsite kulttuurin tasolla käytävästä taistelusta. Uuden oikeiston käsissä Gramscin teoriat taistelusta ja hegemoniasta muuttuivat joustavaksi teoriaksi “metapolitiikasta”; eräänlaiseksi oikeistogramscilaisuudeksi. Fokus siirtyi pois politiikasta, sekä parlamentaariseen että ulkoparlamentaariseen, ja se suunnattiin sen sijaan politiikan esiasteeseen. Siihen tilaan, jossa arvoja ja asenteita vakiinnutetaan ja missä ideoita luodaan. Keskeiseksi kysymykseksi asetettiin miksi radikaalioikeisto vaikuttaa ennakkoon kelpaamattomalta mihin tahansa julkiseen keskusteluun. Uusi oikeisto yritti gramscilaisella

23 “Därför skriver vi om rasistboken”, ÖstgötaCorrespondenten, <http://www.corren.se/archive/2004/6/5/1r0rwxvzyv5dpus.xml?category=1mr86087x2df21u>, 10.2.2009. Katso myös “Ku Klux Klan-bok i Linköping”, Östgöta-Correspondenten, <http://www.corren.se/archive/2004/6/5/1r0rwxvzyv5llw0.xml?category=1mr86087x2df2u&ad>, 10.3.2009.

24 “David Duke på föredragsturné i Sverige”, Preservationist Books, <http://preservationist-books.com/40.htm>, 1.6.2009.

25 Katso <http://www.allabolag.se/5566925904>, 1.6.2009

26 Charlotte Thorbjörnsson, “Motpol nu Blood & Honour – nytt liv i den svenska debatten”, Folkets nyheter, <http://folketsnyheter.se/?sida=artikel&aID=382>, 9.3.2009.

metapolitiikallaan ymmärtää kuinka yhteiskunnallinen konsensus, kulttuuriset arvot ja yhteismääritys yhteiskunnassa tuotetaan. Jos tämä "kulttuuritaistelu" voitettaisiin, politiikka seuraisi perässä, koska poliittiset puolueet kulkevat harvoin julkista mielipidettä ja yleistä järkeilyä vastaan.

Sisäisesti hyvin paljon keskustelua herättäneessä artikkelissa "Europas metapolitiska återfödelse" saksalainen uuden oikeiston teoreetikko **Pierre Krebs** kirjoitti Thule Seminarista:

"Mitään poliittista koneistoa ei nimittäin voida kaataa ilman, että sitä ennen ollaan varmistettu kulttuurinen valta, johon poliittinen valta pohjimmiltaan perustuu. Ensin pitää voittaa kansan myöntymys: ensin pitää vaikuttaa ideoihin, tapoihin, ajatusratoihin, arvojärjestelmään, taiteeseen, koulutukseen. Vasta kuin vallanvaihto tuntuu ihmisistä itsestään selvältä välttämättömyydeltä, yleisestä konsensuksesta irtaantunut poliittinen valta horjuu – ja kaatuu. Metapolitiikka on tavallaan vallankumouksellinen sota maailmankatsomuksen, ajatusten ja kulttuurin tasolla."²⁷

Jos liberalismien aatteellinen hegemonia oli päävastustaja Ranskan uudelle oikeistolle, niin Motpol keskittyi 1968-sukupolven vasemmistoon. Uusi vasemmisto oli lukenut Gramscinsa ja vaikka se hävisi taistelun taloudellisista ja poliittisista instituutioista, se oli voittanut kulttuurisen vallan ottamalla haltuun yliopistot ja median. Motpolin nettifoorumilla Nordiska förbundetin kuuluvat adminit suosittelivat Gramscin teorioita käsittelevää artikkelia vasemmistolehti Clartésta pakolliseksi luettavaksi kaikille Motpol-projektiin osallistuville.

"Tämä on strategia, jota kommunistit käyttivät hyökkäyksessään Ruotsia vastaan. Heidän tavoitteensa oli valmistella poliittista vallankumousta. Hitaassa asemasodassaan he onnistuivat osittain muokkaamaan kansallista tietoisuutta soluttautumalla ja ottamalla haltuun yhteiskunnan merkityksiä välittävät instituutiot (koulu, kirkko, joukkotiedotusvälineet). Niin kutsuttu 'marssi instituutioiden läpi'.²⁸

Vaikka vasemmiston teoriat taloudellisesta demokratiasta ja tuotannon haltuunotosta olivat vesittyneet, se oli tavoittanut hegemonian ideoillaan ja mielipiteillään antirasismista ja feminismistä, hallitsemalla "ajattelun laboratorioita". Sitä kautta tasa-arvoaatteesta ja positiivisesta erityiskohtelusta, suurimittaisesta maahanmuutosta ja monikulttuurista, ydinperheen hajoamisesta ja homoseksuaalisuuden hyväksymisestä tuli poliittisesti toteutettavia ja puolustettavia, riippumatta siitä, mikä puolue oli vallassa. Keväällä 2006 Nordiska förbundet julkaisi Lennart Bergin kääntämänä amerikkalaisen **Kevin MacDonalidin** kirjan *Kritikerkulturen* (alkup. 1998, *The Culture of Critique*), jossa tarkastelussa oli tämä kultturellinen vallankaappaus. Folkets nyheter -lehdessä Lennart Berg tiivistäi pääajatuksen MacDonalidin kirjasta artikkelissa Frankfurt-koulukunnan ja 68-liikkeen ideologisista juurista.²⁹

"Euroopan metapoliittisessa jälleensyntymässä Krebs luonnostelee metapoliittista strategiaa vasemmiston vaikutusvallan haastamiseksi: Juuri metapoliittinen taso on meidän lähtökohtamme. Me haluamme ottaa haltuun ajattelun laboratoriot. Tehtävämme on siten asettaa egalitaarista moraalia ja egalitaarista sosio-taloutta vastaan erotteluun perustuva maailmankatsomus: se merkitsee kulttuuria, etiikka, sosio-taloutta, joka kunnioittaa oikeutta erilaisuuteen. Me haluamme luoda ne arvo- ja maailmankatsomusjärjestelmät, jotka ovat välttämättömiä kulttuurisen vallan varmistamiseksi".³⁰

Amerikkalainen **Michael O'Meare** on esitellyt kolme tavoitetta oikeiston metapoliittiselle projektille. Metapoliittisen taistelun on käsiteltävä päivänpolttavia kysymyksiä, ottaa haltuun ajankohtaiset ja suosittu idea, ja yrittää kääntää nämä, rekuperoida ne edukseen.³¹ Kaikki postmodernismista **Tolkienin** kirjojen filmatisointiin voidaan lukea selektiivisesti ja käyttää uuden oikeiston arvojen kommunikointiin. Bloggaaja Oskorei mainitsee Alternativ Median kampanjan ryhmäraiskauksia vastaan, "Operation nordisk kvinnofrid", onnistuneesta esimerkkinä siitä, kuinka kansallismielinen liike onnistui kääntämään valtiollisen kampanjan "Operation kvinnofrid" edukseen ja monikulttuurista yhteiskuntaa vastaan.³²

Toinen tavoite on liberaalihumanististen ideoiden jatkuva horjuttaminen, esimerkiksi nostamalla esille tutkimuksia, jotka osoittavat monikulttuurisen yhteiskunnan ongelmia, sosiobiologista tutkimusmateriaalia, jota voidaan käyttää sellaisten käsitteiden kuten "tasa-arvo" horjuttamiseksi, tai osoittamalla kuinka liberaali valtio sanoo perustuvansa vapauteen mutta vangitsee "väärinajattelijoita". Kolmas ja suurellisin tavoite on kulttuurisen hegemonian voittaminen yhteiskunnallisen eliitin sisällä soluttautumalla ja valtaamalla yhteiskunnallisia instituutioita.³³

27 Katso <http://nordisk.nu/showthread.php?t=237>, 9.3.2009

28 "Revolutionära tankar om tänkandet", Motpol.nu:n sisäinen foorumi, 31.7.2006.

29 Lennart Berg, "Frankfurtskolan och 68-rörelsens ideologiska rötter", Folkets nyheter 3 (2004); <http://folketsnyheter.se/?sida=artikel&aID=372>, 1.6.2009.

30 Katso <http://www.nordisk.nu/showthread.php?t=237>, 9.3.2009

31 Katso http://sv.Metapedia.org/wiki/New_Culture%2C_New_Right:_Metapolitics, 9.3.2009.

32 Oskorei, "Den Nya Högern och metapolitiken", <http://oskorei.Motpol.nu/?p=413>, 23.3.2007.

33 Katso http://sv.Metapedia.org/wiki/New_Culture%2C_New_Right:_Metapolitics, 9.3.2009.

Motpolin perään nousi muutaman vuoden sisällä lisää projekteja. Lokakuussa 2006 Nordiska förbundet lanseerasi Motpolin sisarprojektin, nettipohjaisen ja vertaistuotannolla rakennetun wikitietosanakirjan Metapedia.org. Vaihtoehtoisella tietosanakirjalla Metapedialla “on metapoliittinen tavoite tiedottaa tabuiksi julistetuista tai tietoisesti unohdetuista aiheista vaikuttaakseen yhteiskunnalliseen keskusteluun, kulttuuriin ja historiakäsitykseen”.³⁴ Metapedia pohjautuu rakenteeltaan, ulkoasultaan ja työmuodoiltaan tietosanakirja Wikipediaan. Ruotsin versio sai seuraavien vuosien aikan seuraajakseen samaan malliin pohjautuvat tanskan, saksan, englannin, ranskan, portugalin, tsekin, venäjän, slovakian, espanjan, unkarin ja romanien kieliset versiot. Metapediasta löytyy artikkeleita kansallisesta historiasta, poliittisesta teoriasta ja ruotsalaisesta kulttuurista rinnakkain vallanpitäjien, antirasistien ja journalistien nimilistojen kanssa. Jälkimmäisen aspektin Ruotsin Radion journalisti **Christopher Andersson** huomioi artikkelissa Dagens Nyheter -lehden kulttuurisivuilla helmikuussa 2007: “Portaalin taustalta löytyy rekisteri, joka pääasiassa jakaa ihmiset kahteen kategoriaan: juutalaiset ja ruotsalaiset. Sama pätee yrityksiin: juutalaisomisteiset ja ruotsalaisomisteiset.”³⁵ Oikeuskansleri aloitti tutkimuksen Metapediasta, mutta valitsi syyttämättä jättämisen koska NFSE Media AB oli saanut julkaisutodistuksen sivuille radio- ja tv-virastolta ja siten sivu toimi lehdistönvapauden alla.³⁶ Nordiska förbundet vastasi median ajojahtiin aloittamalla keräyksen, jonka piti koota 100000 kruunua Christopher Anderssonin ja Dagens Nyheterin haastamiseksi panettelusta.³⁷

Motpolin ja Metapedia jälkeen Nordiska förbundet aloitti seuraavien nettiprojektien työstämisen. Ohjelmoitsijat aloittivat Imperium-nimisen nettipelin kehittelyn kohderyhmään World of Warcraftin ja vastaavia nettip pelejä pelaavat suuret massat. Motpolin foorumilla bloggari Nordsol kehui kuinka oli

“nerokas idea, luoda poliittisesti epäkorrekti tietokonepeli. Luodaan esteitä ja niin edelleen, jotka vaativat kansallismielistä ajattelua etenemiseksi. Pelaaja kokee, että hänen tulee ajatella hyvin vapaasti ja itsenäisesti päästäkseen eteenpäin, niin kuin hän ehkä tekeekin, mutta ajattelu on silti täysin ohjattua alusta asti välittämään tiettyä maailmankatsomusta.”³⁸

Maaliskuussa 2007 Nordiska förbundet lanseerasi Altermedian, kansallismielisen version vasemmistolaisesta Indymedia-verkostosta. Sivun globaalisti toimiva domaini kuului David Dukelle:

“Altermedia on toiminut vuodesta 2002 vaihtoehtoisena uutistoimistona, joka välittää poliittisesti epäkorrekteja uutisia ja informaatiota. Verkostolla on tänään 22 sivustoa 18 maassa. Altermedialla on myös omien tietojensa mukaan netin nationalistisista uutissivuista kaikista eniten kävijöitä – 30.000 ainutlaatuista kävijää päivittäin.”³⁹

Altermedian ranskalainen perustaja **Emmanuel Brun d’Aubignosc** kutsuttiin myös Nordiska festivalen -tapahtumaan syksyllä 2007 esittelemään projektin takaa löytyviä ajatuksia.⁴⁰

Nordisk.nu

Suurimman läpilyöntivoiman sai kuitenkin nettiyhteisö Nordisk.nu, jonka Nordiska förbundet avasi 1. huhtikuuta 2007. Ensimmäisen vuotensa aikana nettifoorumi sai 10.000 jäsentä. Foorumi yrittää olla kansallismielinen versio muista suosituista, nuorille suunnatuista nettiyhteistöistä, kuten Lunarstrom, joka pitää tiukkaa linjaa kansanryhmien vastaista kiihotusta vastaan. Yhdessä esittelytekstissä Nordisk.nu-sivustoa kuvaillaan seuraavasti:

“Oletko myös kyllästynyt siihen, että kun joku protestoi tätä vastaan häntä kutsutaan “rasistiksi”, “fasistiksi”, “natsiksi” ja niin edelleen ja hänet potkitaan ulos yhteisöstä sen poliittisten komissaarien toimesta?”

“Kyllästynyt Lunarstormiin? Valitse ruotsalainen vaihtoehto. Tavataan Nordisk.nu:ssa” “Fuck Lunarstorm! Nyt on olemassa kohtaamispaikka ruotsalaisille... Nordisk.nu”, kuten eräässä Nordisk.nu:n tarrassa kuvaillaan. Nettisivun taitossa ei näy kansallismielisiä tai white poweriin liittyviä symboleja ja se rikkoo muilla kansallismielisillä nettisivuilla vallitsevan “taistelusuuntautuneen”, suurellisen tai militantin estetiikan. Sen sijaan käytetään populaarikulttuurista muotoilua, usein digitaalisten kuvitusten kera. Kuvista ja estetiikasta ei ole mahdollista arvioida sivun poliittista sisältöä. Aloitussivulla on uutisportaalin muotoilu. Esittelyssä ovat myös Nordiska förbundetin omat sivut Motpol.nu, Metapedia.se sekä Motstand.nu.⁴¹

34 Oskorei, ”Den Nya Högern och metapolitiken”, <http://oskorei.Motpol.nu/?p=413>, 23.3.2007.

35 Christopher Andersson, “Judeförföljser på Internet”, *Dagens Nyheter* 8.2.2007

36 ”Ingen förundersökning mot Metapedia-portal”, ÖstgötaCorrespondenten, <http://archive.corren.se/archive/2007/2/21/j330pmvtjha08e5.xml>, 9.3.2009.

37 ”Metapedia satsar på ny Persbrandt-dom”, i Metapedia, http://sv.Metapedia.org/wiki/Metapedia:Pressmeddelande_070212, 9.3.2009.

38 Motpol.nu, sisäinen foorumi, 12.2.2007.

39 Katso <http://ratatosk.Motpol.nu/?p=22>, 9.3.2009.

40 Katso <http://www.nordiskafestivalen.se/2007/?sida=start>, 9.3.2009.

41 Katso <http://www.Nordisk.nu>, 9.3.2009.

Muiden nettiyhteisöjen tavoin Nordisk.nu sisältää enemmän kuin vain keskustelufoorumin. Jokaiselle jäsenelle tarjotaan oma jäsen sivu vieraskirjalla ja blogilla sekä mahdollisuus lähettää yksityisviestejä ja ladata sivulle kuvia yhteiseen kuvagalleriaan. Jäsen valitsee itse kuinka anonyymi hän on tai kuinka avoimesti hänen antamat tietonsa ovat esillä. Sivun houkuttelevuutta pyritään nostamaan yhteisön monilla interaktiivisilla toiminnoilla: löytyy kilpailuja, äänestyksiä, ”Pohjoismainen mp3-radio” (johon kuuluu ”800 kappaletta useasta eri genrestä”, joista monet ovat Nordiska förlagetin tai sen edelläkävijän Nordlandin julkaisemia) sekä klassisilla peleillä varustettu peliosasto. Yhteisön omista nettiäänestyksissä annetaan myös yksinkertaisia tilastoja kävijöistä. 190:sta vastanneesta noin 43 prosenttia sanoo olevansa 16. ja 20. ikävuoden välillä, noin 27 prosenttia 21. ja 25. ikävuoden ja 17 prosenttia 26. ja 30. ikävuoden. Nämä ovat siis sivun kolme suurta ikäluokkaa. 1129 vastanneesta puolet sanoo löytäneensä sivuston ystävän kautta ja 32 prosenttia muiden nettisivujen linkkien kautta.⁴²

Yhteisön poliittinen tarkoitus ei selviä ensimmäisellä vilkaisulla, sillä foorumi osallistaa käyttäjiänsä. Projektin ääri viivat tulevat esille vasta kun katsotaan mitä keskustelunaiheita (”threadejä”) foorumilla julkaistaan ja nostetaan ylimmäisiksi ja mikä arvojärjestys eri keskusteluille annetaan. Foorumin toiseksi korkeimmalle nostettu osio on otsikoitu ”Aktivismi ja mielenosoitukset”. Osioista on kolme eri osastoa Kansallispäivälle, Nordiska festivalen - tapahtumaan ja Salem-mielenosoitukselle. Ensimmäisen ja viimeisen järjestää Info-14 -ryhmän riippumattomat nationalistit ja festivaalista vastaa Nordiska förbundet. Yleisissä keskusteluissa threadit aktivismista on nostettu ylimmäisiksi⁴³. Sen lisäksi löytyy threadejä viime aikaisesta toiminnasta, joissa osallistujat keskustelevat ja jättävät henkilökohtaisia raportteja (NSF:n torikokoukset, 30. marraskuun juhlinta ja niin edelleen).

Muoto kehottaa levittämään aktiokulttuuria ja omien erillisten aktivistiryhmien perustamista, riippumattomien nationalistien mallin mukaan. Kaksi Nordisk.nu:n ylläpitäjien luomaa ryhmää keraävät riippumattomia nationalisteja Malmöstä, Lundista ja Kööpenhaminasta. Foorumilla on siksi aktivoiva vaikutus, kansallismieliseen aktivismiin yleensä ja erityisesti Nordiska förbundetin aktivistiryhmiin. Foorumin toistuvia äänestyksiä käytetään samalla aktivoivalla tavalla. Kysymyksenasettelut ovat tämän kaltaisia: ketkä tulevat tähän aktioon, mitä mieltä olitte Nordiska festivalenista?

Foorumi sisältää sille täysin sisäisen palkkioiden, titteleiden, ansionosoitusten ja rangaistusten järjestelmän. Nordiska förbundetin tai vapaiden nationalistien toimintaan osallistuvat saavat mitaleja henkilökohtaisille sivuilleen, kuten: ”Artisti, Nordiska festivalen 2007”, ”Lipunkantaja, Nordiska festivalen 2007”, ”Puhuja, Nordiska festivalen 2007” tai voittaja kilpailussa ”Ruotsin kovimmat patriootit”. Nordisk.nu:lle lahjoittavat saavat myös omat mitalinsa. Jokaiselle jäsenelle annetaan asema, jossa lähtökohtana on titteli ”talonpoika” [odalbonde]; seuraavaksi tulevat ”aseenkantaja”, ”hurjimus” [bärsärk], ”ritari” tai ”marsalka”. Rangaistuspisteitä saanut voidaan alentaa ”orjaksi” tai ”karkoitetuksi”. Rangaistuspisteitä voivat jakaa ylläpitäjät. Kovimpien rikkomusten joukosta löytyvät ”etnomasokismi”, ”hyökkäys Nordisk.nu:ta vastaan”, ja ”selkeä provokaattori”. Lisäksi kaikkia jäseniä kehoitetaan pisteyttämään toisiaan eri kommentteista jaettavilla positiivisilla tai negatiivisilla maineusteilla.⁴⁴

Foorumin ensimmäinen osa on eliittiosa, jota ainoastaan valikoidut jäsenet voivat käyttää, mutta jota kaikki voivat vapaasti lukea.

”Idavallen on keihäänkärkemme, veitsenterävä osasto, joka korottaa koko Nordisk.nu:n tasoa. Yhtäältä jo olemassa olevat jäsenet inspiroituvat sisällöstä ja he painostuvat suorittamaan paremmin päästäkseen itse Idavalleniin. Toisaalta Idavallen voi nostaa esille erityisen mielenkiintoisia aiheita, jotka voivat vielä paremmin houkuttaa uusia jäseniä.”⁴⁵

Siitä huolimatta, että muoto on täysin erilainen kuin 1930-luvun kansallissosialistisilla puolueilla, Nordiska förbundet yrittää myös luoda tiukan sisäisen hierarkian jäsenten välille, samoin tavoittein: soveltamalla ”johtaja- ja vastuuperiaatetta”.⁴⁶

Myös Nordiska förbundetin jäsenet käyttävät palkitsemis- ja rankaisemisjärjestelmää päästäkseen eroon muista kansallismielisistä järjestöistä tulevista kilpailijoista. Erityisen kova konflikti on syntynyt Nordiska förbundetin aktivistiryhmä ”Helsingborgin kampanjan” ja Svenska motståndsrörelsenin välille. Kiistan yksi lakipiste saavutettiin kun SMR:n jäsenet maaliskuussa 2007 tunkeutuivat erään kampanjan jäsenen asuntoon, uhkasivat häntä pistoolilla sulkemaan Nordisk.nu:n. Sen jälkeen Nordisk.nu on järjestelmällisesti syrjinyt SMR:n jäseniä yhteisössä ja estänyt

42 Katso <http://www.Nordisk.nu>, 9.3.2009.

43 ”Aktivismia länsi Ruotsissa[sic!], Aktivismia Tukholmassa, Aktivismia Juutinraumassa, Aktivismia Värmlantissa, Taalainmaassa, Dalslandissa och Närkessä, Aktivismia etelä-Ruotsissa, Aktivismia Nordisk.nu, Aktivismia itä-Ruotsissa.” Katso <http://www.Nordisk.nu>, 9.3.2009.

44 Katso <http://www.Nordisk.nu>, 9.3.2009.

45 ”Introduktion: Vad är Idavallen?”, <http://www.Nordisk.nu/showthread.php?t=6541>, 9.2.2009.

46 Jos haluat lukea enemmän tästä periaatteesta, niin katso Heléne Löw, Nazismen i Sverige 1924–1979, Pionjärerna, partierna, propagandan (Tukholma 2003), s. 367–383.

heitä levittämästä informaatiotaan tai linkittämästä nettisivuilleen. Sääntö 12 – “Ei ole sallittua linkittää sivuille, jotka suhtautuvat vihamielisesti tai toimivat Nordisk.nu:ta vastaan” – on käytössä SMR:n kotisivua (patriot.nu) vastaan ja mahdollistaa SMR-käyttäjien ulossulkemisen foorumilta.⁴⁷

Nordisk.nu esitellään iskulauseella: “tämän sivun teemana on meidän pohjoismainen perintömme ja tulevaisuutemme”. Ensimmäinen sääntö yhteisölle on: “Nordisk.nu on portaali pohjoismaisen identiteetin, kulttuurin ja perinteen puolesta. Hyökkäyksiä pohjoismaisia kansoja ja kulttuuriamme vastaan ei siksi tulla hyväksymään”.⁴⁸

“Johtajaperiaate” ja vapaat aktivistit

Jos Nordiska förbundetin oli aluksi vaikea luoda aktiivista jäsenrakennetta, niin he saivat Nordisk.nu:sta välineen aktivismin kehittämiseksi perustasolla. Paikkakunta, joka kaikista ensimmäiseksi aloitti oman toiminnan oli Helsingborg. Kansallisdemokraattien kriisin aikana 2005 nuori organisaattori **Kristoffer Dahlström** loikkasi Nordiska förbundetiin ja alkoi organisoimaan perjantaiseminaareja ja kulttuuri-iltoja. David Duken esitys kevään 2005 kiertueen aikana näytti kuinka Helsingborgin ryhmä kykeni tavoittamaan koko kansallismielisen liikkeen Skånen alueella ja saamaan ihmiset osallistumaan riippumatta siitä, mihin oikeistolaiseen ryhmään he kuuluivat. Helsingborgin ryhmä hankki aikaisessa vaiheessa kontakteja saksalaisen Freie Kameradschaftenin, eli “vapaiden nationalistien” joukosta, josta tuli tärkeä poliittinen esikuva.⁴⁹ Kesäkuussa 2006 Skånen Hyllingessä järjestettiin yhteinen “saksalais-ruotsalainen kulttuurifestivaali”, jonka tavoitteena oli kehittää yhteistyötä saksalaisen ja ruotsalaisen liikkeen välillä.⁵⁰

Nordiska förbundet ei ollut ainoa ryhmä, joka haki vaikutuksia Saksan vapailta nationalisteilta. Myös tukholmalaisen Info-14 -uutisvuoston aktiivit, jotka vastasivat vuosittaisesta Salem-mielenosoituksesta, toimivat aktiivisesti luodakseen vapaiden nationalistien rakenteen Ruotsiin. Nordiska förbundetin ja Info-14:n toiminta oli limittäistä: Info-14:n uutiset, kampanjat ja mielenosoitukset olivat näkyvällä paikalla Nordisk.nu:ssa ja Nordiska förbundetin jäsenet, erityisesti Skånen elinvoimainen ryhmä, työskentelivät aktiivisesti Salem-rahaston propagandan levittämiseksi. Peter Melander muotoili propagandan Salem-marssille ja Info-14-aktiivi Timmy Grohs kuului Melanderin toimittamaan, juuri Salemin mielenosoituksen osallistujille suunnatun lehden Nordisk friheten toimitukseen. Toinen Nordiska festivalen, joka järjestettiin Tukholman saaristossa 2006, oli Melanderin ja Info-14:n yhteistyössä järjestämä, koska Nordiska förbundetiltä puuttui aktiivinen jäsenryhmä Tukholmasta (muistutuksena lukijalle, että Suomen Sisu osallistui tähän tapahtumaan, käännt. huom.).⁵¹

Vapaiden nationalistien pyrkimyksiä järjestäytyä löyhempiin, riippumattomiin aktivistiverkostoihin ei kuitenkaan katsottu hyvällä kansallismielisen liikkeen “järjestäytyneessä” siivessä, NSF:ssä ja SMR:ssä. Info-14:n yritys lanseerata Salem-marssi laajana yhtenäisyysmarssina tarkoitti myös, että “riippumattomat” pitivät ruodussa NSF:n ja SMR:n yhä radikaalimpia ja avoimesti kansallissosialistisia puheita. Sekä NSF ja SMR peruivat puheenvuoronsa marssilla 2006 protestina Info-14:n linjaa vastaan. “Järjestäytyneet” pitivät “riippumattomia” yhä suuremmassa määrin kilpailevana projektina. Kritiikki riippumattomia vastaan puettiin usein ideologiseen asuun, jonka mukaan vapaat aktivistiverkostot hakivat liikaa vaikutteita “väärooppisilta”, puhtaasti kansallissosialismin ulkopuolisilta oikeistoradikaaleilta suuntauksilta.⁵² Tämä ilmenee seuraavasta sitaatista SMR:n kotisivuilta:

“Yksi taistelumme pahimmista vihollisista on sisäinen vihollinen (ns. kansallismielisen liikkeen sisällä). Tällä vihollisella on monia kasvoja, ja se esiintyy erilaisissa ideologisissa ja poliittisissa asuissa. Olemme päättäneet kutsua kaikkia näitä vihamielisiä suuntauksia yhteisellä nimellä strasserismi.”⁵³

SMR:n lehdessä organisaation johtaja, Klas Lund, suuntasi suurhyökkäyksen uutta organisaatiomuotoa vastaan:

“Toinen tärkeä piirre geneerisessä strasserismissä on ns. johtajaperiaatteen hylkääminen sekä käsitteen 'järjestö' vaihtaminen nimikkeisiin 'riippumattomuus' ja 'verkostoituminen'.”⁵⁴

Klas Lundin näkemys oli, että kansallismielinen liike oli puhdistettava uudesta vahingollisesta tendenssistä, aivan kuten

47 ”Nordisk.nu-regler”, <http://www.Nordisk.nu/forum.php>, 9.3.2009.

48 ”Nordisk.nu-regler”, <http://www.Nordisk.nu/forum.php>, 9.3.2009.

49 Kirjaimellinen käänös on “vapaa toveruudet”. Käsite viittaa riippumattomien toveruusryhmien verkostoon, joka muodostaa hankalasti kriminalisoitavan rakenteen puolittain NPD:n sisällä ja puolittain sen ulkopuolella. Katso Afa Dokumentation (2007).

50 Charlotte Thorbjörnsson, ”Tysk-svensk kulturafton i sommarfagra Hyllinge”, <http://www.folketsnyheter.se/?sida=artikel&aID=383>, 1.6.2009.

51 ”Nordiska festivalen 2006”, Info-14, http://www.info14.com/2006-10-05-nordiska_festivalen_2006.html, 1.6.2009.

52 AFA Dokumentation (2007).

53 Klas Lund, ”Strasserismen – den inre fienden”, <http://www.patriot.nu/artikel.asp?artikelID=907>, 9.3.2009. Käänös osoitteessa http://patriootti.com/artikkeli/strasserismi_sisainen_vihollinen.

54 Klas Lund, ”Strasserismen – den inre fienden”, <http://www.patriot.nu/artikel.asp?artikelID=907>, 9.3.2009.

Strasser-veljesten kannattajat puhdistettiin NSDAP:sta ja SA:sta pitkien puukkojen yönä 1930-luvun Saksassa. Konflikti saavutti, kuten jo mainitsin, huippunsa maaliskuussa 2007, kun Nordiska nationalistien Helsingborgin ryhmä muodollisesti oman paikallisen yhteistyönsä ja perusti Helsingborg-kampanjan. Vajaa viikko uuden organisaation julkistamisen jälkeen kolme SMR:n jäsentä murtautui Kristoffer Dahlströmin asuntoon ja pakotti hänet pistoolilla uhaten luovuttamaan järjestön propagandamateriaalin.

Nordiska förbundet tuomitsi voimakkaasti "täysin hyväksymättömän" hyökkäyksen Dahlströmiä vastaan. Altermediassa Lars Lindén kirjoitti:

"Tämä on erittäin vahingollista, eikä meillä ole aikaa tuhlaata voimiamme tällaisiin lapsellisuuksiin. Kotirauhan rikkominen ja uhkaus 21-vuotiaista vastaan Helsingborgissa on tuomittava, ennen kaikkea SMR:n johdon taholta. Jos niin ei tapahdu, SMR on eristettävä kansallismielisestä liikkeestä ja polttomerkillä sisäiseksi viholliseksi kaikelle ruotsalaiselle, pohjoismaiselle ja eurooppalaiselle nationalismille."⁵⁵

Sen sijaan, että SMR:n hyökkäys olisi eristänyt Nordiska förbundetin, se loi heille vain sympatiaa. Kesällä 2007 Nordiska festivalen järjestettiin kolmatta kertaa ja 500 osallistujan voimin se rikkoi kaikki aikaisemmat kävijäennätykset. Mutta juuri kun Nordiska förbundetin aktivismi alkoi löytää muotonsa, järjestön liitoksissa natisi jälleen. Syksyllä monet ydinjäsenet suljettiin ulos liitosta tai jättivät sen; ensin Peter Melander, sitten Kristoffer Dahlström ja Lars Lindén. Kaikki kolme liittyivät sen sijaan ryhmään, joka toimi Info-14 -projektin taustalla. Asiasta tuli Nordiska förbundetille vielä entistä monimutkaisempi, koska sekä Melander että Lindén olivat osaomistajia osakeyhtiössä NFSE Media ja heidät oli ostettava ulos siitä. NFSE Media oli jo jäljessä kirjanpidossaan ja sen oli vaikea käsitellä ulos hypänneiden osaomistajien vaatimuksia.⁵⁶

Samalla Nordiska förbundetin ja Info-14:n välille syntyi poliittista kilpailua. Konfliktin ytimessä oli yritys rakentaa riippumaton verkosto, pyrkimys, joka siihen mennessä oli ollut yhteinen. Info-14 suunnitteli kesällä 2007 Fria nationalister -verkon vakiinnuttamista muun muassa kehittämällä yhteisen nettiportaalin riippumattomille ryhmille. Projektia lykättiin kuitenkin yhdessä Peter Melanderin kanssa suunnitellun, uuden koulukampanjan ja multimediaprojektin "Svensk ungdom" eduksi. Nordiska förbundet suunnitteli myös uutta aktivistiportaalia, jonka työstämistä he jatkoivat. Käyttämällä luovasti Nordisk.nu -yhteisöä he onnistuivat luomaan yhä uusia aktivistiryhmiä liiton ympärillä, kuten "Aktivism i Öresund" Skånessa, "Identitet Väst" Göteborgissa, Dan Bernerin "Svenska Uppsala" Upplandissa ja vähän myöhemmin myös Anders Lagerströmin "Reaktion Östergötland". 29. tammikuuta Nordiska förbundet lanseerasi aktivistiportaalin Motstand.nu ja neljä päivää myöhemmin Info-14 vastasi julkaisemalla verkostonsa Vapaat nationalistit (Fria nationalister). Esittelytekstissä Info-14 kritisoi Nordiska förbundetia siitä, etteivät he olleet riippumattomia:

"Ero Nordiska förbundetin projektin ja Vapaiden nationalistien välillä on muun muassa se, että viimeksi mainittu on riippumaton sekä eri ideologioista että järjestöistä".⁵⁷

Nordiska förbundet vastasi omalla julkilausunnolla, jossa se syytti Info-14 -ryhmää parjauksen pyörittämisestä ja katkaisi sen jälkeen kaiken yhteistyön portaalin kanssa:

"NF ei muuten ole perinteinen jäsenjärjestö eikä poliittinen puolue. NF on verkosto ja työyhteisö, jonka tarkoitus on edustaa pohjoisten kansojen intressejä ja innostaa ihmisiä etniseen tietoisuuteen kaikissa Pohjoismaissa. Yksi osa verkoston työstä on palveluiden tarjoaminen kansallismieliselle liikkeelle, kuten yhteisö Nordisk.nu ja myös aktivistiportaali Motstand.nu. Info-14:n johdon perusteettomat väitteet Motstand.nu:sta luovat konfliktin siellä, missä sellaista ei pitäisi olla."⁵⁸

Kaikki linkit Info-14 -sivuille poimittiin pois Nordisk.nu:sta ja kaikki ryhmän jäsenet suljettiin ulos yhteisöstä. Tilannetta pahensi entisestään se, että projektin jättänyt entinen osaomistaja Lars Lindén piti hallussaan Nordiska förlagetin asiakasrekisteriä, jota hän ei halunut luovuttaa kustantamolle saadakseen heidät ostamaan hänet ulos. Kun hän lopulta uhkasi myydä jäsenrekisterin jos hän ei saisi rahojaan, Nordiska förbundet tuli epätoivoiseksi. Yöllä 8. helmikuuta 2008 **Daniel Friberg**, **Anders Lagerström** ja joukko muita Nordiska förbundetin johtohahmoja murtautui – Uddevallan käräjäoikeuden mukaan – Lars Lindénin asuntoon ja vaati pistoolilla uhaten hänen dataserveriä haltuunsa.⁵⁹

Nordiska förbundet vastasi Info-14 -ryhmän kritiikkiin todistamalla, että Lindén oli työskennellyt heille ja suunnitellut

55 Katso <http://se.altermedia.info/?p=62>, 26.3.2007.

56 Sisäinen maili Lennart Bergiltä Nordiska förlaget -kustantamon hallitukselle, 10.2.2008.

57 "Fria nationalister, en oberoende struktur", http://www.info14.com/2008-02-02-fria_nationalister_en_oberoende_struktur.html, 10.3.2009.

58 "Klargörande om motstand.nu", <http://www.Nordisk.nu/showthread.php?t=16001>, 9.3.2009.

59 Esitutkinta K20898-08, Uddevallan käräjäoikeus.

yrittäjien haltuunottoa sekä liiton nettialustojen käyttämistä Info-14 -ryhmän uutta nettiprojektia varten. Taloudellisista ongelmista kärsivä Nordiska förbundet – jonka johtajat olivat kiinniotettuina – sai vaikeuksia toimintansa pyrittämisessä. Melanderin loikkauksen jälkeen Nordisk frihet lakkautettiin ja Lindénin loikkauksen jälkeen myös ruotsalainen Altermedia lopetettiin. Seuraava projekti, joka päättyi kriisiin, oli tabloid Folkets nyheter. Syksyllä 2007 Nordiska förbundet panosti uudelleen tabloidin käynnistämiseen, yhä tavoitteenaan sen kasvattaminen viikkolehdeksi. Liitto tarjosi Dan Bernerille kokopäivätyötä päätoimittajana, mutta ei pystynyt rahoittamaan projektia. Osaomistajien loikkaukset ja Lars Lindén -selkaus vaikutti talouteen, eikä liitto pystynyt maksamaan Bernerin palkkaa. Nordiska förbundetin johtohahmojen istuessa kiinniotettuina, kansallisdemokraattien kilpaileva lehti *Nationell idag* oli yhteydessä Berneriin ja tarjosi hänelle työpaikkaa. Berner hyväksyi tarjouksen, jätti sen jälkeen Nordiska förbundetin ja vei mukanaan aktivistiryhmän Svenska Uppsala Info-14 -ryhmän Vapaihin nationalisteihin. Syyskuussa 2008 Nordiska förbundet ilmoitti lakkauttavansa Folkets nyheter -lehden panostaakseen sen sijaan uuteen aikakauslehteen.

Identitaarinen manifesti

Konfliktit ensin SMR:n kanssa, sitten Info-14 -ryhmän ja Vapaiden nationalistien ja kansallisdemokraattien kanssa sai Nordiska förbundetin ottamaan etäisyyttä muuhun kansallismieliseen liikkeeseen. 6. kesäkuuta 2008 he jättivät kokonaan osallistumatta Folkets marsch -mielenosoitukseen ja pitivät oman, pienen tilaisuuden Linköpingissä. Skandaalit Folkets marschin ympärillä, jossa SMR:n jäseniä otettiin kiinni mellakoinnista ja kiihotuksesta kansanryhmää vastaan huudettuaan “Adolf Hitler”, johti Nordiska förbundetin tekemään selvän eron näihin ryhmiin. Itsensä kutsuminen nationalistiksi kävi vaikeaksi, nimitys oli liian stigmatisoitu ja rajattu, jotta kansallismielinen projekti voisi menestyä. Metapoliittisesti oli tärkeää käyttää käsitteitä, jotka eivät olleet historiallisesti kuormitettuja ja jotka pystyivät avaamaan eikä sulkemaan ovia. Nordiska förbundet alkoi panostaa uuden oikeiston käsitteeseen “identitääri” poliittisena nimikkeenä: positiivisesti latautunut käsite niille, jotka varjelevat etnistä identiteettiään.

Vaikka käsite identitääri sai osakseen paljon halveksuntaa muilta ryhmiltä kansallismielisen liikkeen sisällä, Motpol-blogeissa aloitettiin kattava keskustelu. Monet uuden oikeiston ajatuksista otettiin pohdintaan ja haltuun. Keskustelun pohjalta Nordiska förbundet julkaisi kirjoituksen, “Identitet och Metapolitik. Strategier och visioner för Nordens folk i 2000-talet”, jossa he esittelivät identitäärin manifestin ja metapoliittisen strategian. Identitäärin manifestin pohjalta löytyy etnopluralistinen maailmankatsomus, jokaisen etnisyyden ja kansan oikeus omaan kulttuuriinsa. Kolme tekijää määrittelee yksilön ja kansanyhteisön identiteetin: etnisuus (sekä biologinen että sosiaalinen perintö yhdessä), kulttuuri ja geografia/luonto (territorio). Etninen identiteetti oli siten sekä biologian että historiallisesti kehittyneen kulttuurin tuote ja sillä oli suora yhteys siihen territorioon, siihen alueeseen, jossa se oli syntynyt. Skandinavian osalta ongelma oli, että pohjoismaalaisilla oli pitkäaikaisen maahanmuuton ja kulttuurisen vaikutuksen kautta “lähinnä olematon identiteetti”.

Identitäärinen ohjelma viittasi “orgaanisen kansanheimon uudelleen syntymiseen”. Tämän päivän “myöhäismodernissa yhteiskunnassa” identiteetit ovat ohimeneviä ja jatkuvassa muutoksessa sekä poliittisen ilmapiirin, globalisaation, siirtolaisuuden ja kapitalistisen massakulutuksen vaikutuksen alaisia. Nämä muutokset loivat homogenisoidun ja tasoitetun kulttuurin, josta erot ja moninaisuus katosivat. Tämän tilapäisen identiteetin sijasta tuli sitoutua jälleen esimoderniin pohjoismaaiseen identiteettiin, joka antaisi pohjoismaalaisille takaisin sekä heidän historiansa että tulevaisuuden. Uudelleen syntyneessä ja -perustetussa kansallisessa kulttuurissa yksilö olisi osa orgaanista kokonaisuutta.

“Identitäärinen strategia alkaa yksilöistä, jotka sitten perustavat yksittäisen yhteisön, heimon ja sitten orgaanisesti kehittyvät kansanheimoksi. Yhteisö rakennetaan hakemalla ja levittämällä tietoa, luomalla ja kehittämällä kulttuurisia ilmaisuja, perustamalla verkostoja, jotka toimivat kuten pienemmät yhteiskunnat, ja lopulta tekemällä poliittista työtä.”

Etninen identiteetti oli olemassa jo usealla tasolla, paikallisena, pohjoismaaisena ja eurooppalaisena kansankokonaisuutena. Sitä vastoin kansakunta tai valtio ei saanut mitään painoarvoa arenana. Valtio oli ainoastaan “hallinnollinen muinajäännös”, joka oli tyhjentynyt sisällöstään, “symboli eurooppalaisten kansanheimojen ja -kulttuurien vainolle”. Sen sijaan kannatettiin eurooppalaista liittovaltiota, jossa joka alueella oli omat kulttuuriset ominaispiirteensä.

Kysymys valtiovallan suorasta haltuunottamisesta – parlamentaaristen vaalien tai ulkoparlamentaaristen vallankumouksellisten ryhmien toimesta – jäi siksi vähemmän kiinnostavaksi. Sen sijaan metapoliittiselle kulttuuritaistelulle annettiin keskeinen asema. Identitäärin tuli osallistua päivänpolttaviin keskusteluihin, kyetä kommunikoidaan populaarikulttuuristen virtausten kanssa, luoda mielipidettä ja perustaa omia ajatushautumoa. “Identitäärille kaikki keinot, jotka varmistavat identitäärin yhteiskunnan tulevaisuuden, ovat sallittuja, eivätkä identitäarit arkaile käyttää vastustajiensa taktiikkaa edistääkseen pitkäaikaista strategiaa”; lukemalla Gramscian oikealta 1968-sukupolven vasemmiston voitot olivat uusittavissa. Tavoitteena oli helpottaa “laajan etnisen tietoisuuden verkoston luomista ja siten edistää etnisen tietoisuuden etenemistä talouselämän, koulutustoimen, julkisen hallinnon, tutkimuksen ja muiden yhteiskunnan osa-alueiden sisällä”.

Tämän päivän yhteiskunnan rinnalle rakennettaisiin vaihtoehtoinen yhteiskuntarakenne, jossa identiteetit "rakentavat omia, riippumattomia instituutioitaan, autonomista kansanheimoa joukkotiedotusvälineiden ja valtion integraatioyhteyksien ulottumattomissa". Metapolitiikan tehtävä oli muuttaa niitä ehtoja, joilla politiikka itsessään tapahtui. Vasta kun tahto muutokseen oli luotu, poliittisesta taistelusta tuli mahdollinen. Poliittisen taistelun tehtävä oli silloin "varmistaa territorio ja kulttuurinen elintila identiteetille yhteisölle". Tätä "elintilaa" ei luoda ensi kädessä valtion instituutioiden kautta, vaan alhaaltapäin "aktivismin, verkostoitumisella, kansanvalistuksella ja kulttuuritaistelulla".

Kun Nordiska förbundet järjesti neljännen Nordiska festivalen -tapahtuman elokuussa 2008, identiteetistä ideologiaa yritettiin jälleen tuoda Ruotsiin. Liitto oli kutsunut puhujaksi uuden oikeiston teoretikon Tomislav Sunicin lehdestä Élemente ja EU-parlamentaarikon Roberto Fioren, joka johti italialaista "kolmannen position" järjestöä Forza Nuovaa. Murros kansallismielisen liikkeen kanssa näkyi pienemmän osallistujamäärän muodossa: vain 150 henkilöä osallistui. Ainoa ulkopuolinen ryhmä, joka ilmaantui paikalle, oli NSF, jonka kirjakustantamo Losik piti myyntipöytää. Loput kansallismielisestä liikkeestä loisti poissaolollaan.

Yhteenveto

Olemme nähneet kuinka natsistinen musiikkiliike toimi lähtökohtana uudelle organisointiprojektille, joka asettui puoluerakentamisen ja 1990-luvusta eteenpäin toimineen – joskus lähinnä terroristisen – aktivismin välimaastoon. Aktivistit, jotka rakensivat musiikkiliikkeen, alkoivat pian nähdä itsensä aktiivina omalla politiikan areenallaan: kulttuurissa. Viitaten muun muassa italialaiseen kommunistiin Antonio Gramsciin he totesivat, että se, joka ei hallitse ajatuksia, ei myöskään saa poliittista valtaa. Tämä yhdistetty strategia- ja ideologiaprojekti sai – sekä suoraan että ennen kaikkea amerikkalaisilta jäljittelijöiltä kuten David Duke ja Robert McCulloch – voimakkaita vaikutteita Ranskan uudelta oikeistolta. Strategiaan kuului ennen kaikkea nuorten rekrytoiminen etnopluralismiksi muokattujen natstisten ideoiden vaikutuspiiriin. Sitä tosiasiaa, että tämä pieni aktivistiryhmä onnistui vakiinnuttamaan itsensä, ei otettu vastaan pelkästään myönteisesti natsistisen politiikan kentällä. Vastakkainasettelut johtivat useisiin väkivaltaisiin purkauksiin, ja tätä kirjoittaessani tilanne on yhä jännittänyt natsistisen liikkeen eri osien välillä.

Kun ranskalainen ajatushautamo GRECE perustettiin vuonna 1968, sen oli sellaisten johtajien johtamana kuten Alain de Benoist tarkoitus murtaa ranskalainen oikeisto ulos eristystilastaan. Seminaarien, kirjatutannon ja artikkelien avulla GRECE yritti antaa äärioikeistolle "älyllistä ampumakalustoa", joka auttaisi sitä astumaan takaisin julkiseen keskusteluun. Se sai läpimurtonsa Ranskassa 1978-79 Le Monden julkaistua artikkelisarjan, jossa liikkeelle annettiin nimi "Nouvelle droite", uusi oikeisto, vastauksena uudelle vasemmistolle. Kansainvälinen läpimurto seurasi 1980-luvun lopulla, kun amerikkalainen ansioitunut vasemmistolehti Telos omisti kokonaisen kaksoisnumeron esitelläkseen uutta oikeistoa ja de Benoistin teorioita, etenkin hänen moderniteetti- ja globalisaatiokritiikkiään.

Ei ole vaikea nähdä, mikä uuden oikeiston teorioissa vetosi Nordiska förbundetiin. Uuden oikeiston metapolitiikka ja oikeistogramscilaisuus puki sanoiksi ne lähtökohdat, joista Nordiska förbundet ja Nordland olivat jo intuitiivisesti toimineet; äärioikeiston poliittisista organisaatioista vapaan kulttuuritaistelun. Samalla metapolitiikka näytti uuden tavan murtaa kansallismielisen liikkeen eristetyn ja ennaltamääriteltyn aseman hylkäämättä sitä ideologista ydintä, jota se oli kantanut mukanaan eri muutosvaiheidensa läpi.

Tämä artikkeli on osoittanut jatkumon Nordlandista Nordiska förbundetiin. Jo Nordland-aikana musiikkiliikkeen itsenäisyyttä suhteessa poliittisiin liikkeisiin painotettiin; musiikin tehtävä oli "valmistaa maata" politiikalle välittämällä arvoja ja ylpeyttä (white pride), joka loi perustan kansanheimolle. Musiikki oli osa kulttuuritaistelua ja vastakulttuuria, jota käytettiin herättämään "nukkuvaa nuorisoa", joka oli "MTV-kulttuurin aivopesemä". Vastakulttuurisen liikkeen tavoite ei ollut vain arvojen muuttaminen ja "kansanvalistus" vaan myös vaihtoehtoisen yhteiskunnan konstituominen, yhteiskunnan luominen yhteiskunnan sisään – tapana tavoittaa menetetty kansanheimo tässä ja nyt.

Nordlandin toimitus ei kuulunut, eikä Nordiska förbundet kuulu suuriin kansallismielisiin järjestöihin Ruotsissa. Nordiska förbundet otetaan harvoin mukaan artikkeleihin ja kuvauksiin äärioikeistosta, liittoa ei esimerkiksi luetella Turvallisuuspoliisin kotisivuilla johtavien white power -järjestöjen joukossa. Mutta järjestön kulttuurinen merkitys on huomattavasti sen jäsenmäärää suurempi. Nordlandista Nordisk.nu -projektiin Peter Melanderin, Daniel Fribergin, Anders Lagerströmin ja Lennart Bergin ympärillä häärävä pieni ryhmä on onnistunut saamaan ilmoille sanomansa pitkälti eristetyn äärioikeiston ulkopuolelle. CEIFO:n ja Brå:n koululaisille 1997 suuntaamassa kyselyssä 12 prosenttia vastanneista kertoi kuunnelleensa white power -musiikkia. Nordiska förlagetin wikisanakirja Metapedia levisi vain vajaassa vuodessa 12 erille kielelle, samalla kun uutispalvelu Altermedia, jonka yhden haaran he avasivat, löytyy nyt 18 eri maasta. Nettifoorumi Nordisk.nu:lla on jo yli 20.000 käyttäjää. Metapolitiittisen strategian menestystä ei siksi voida arvioida organisaation jäsenmäärän, vaaleissa saatujen äänien ja mielenosoituksiin osallistuvien ihmismäärien perusteella, kuten yleensä äärioikeiston kanssa tehdään. Sitä on vaikea mitata, ehkä juuri siksi siitä puhutaan niin harvoin. Avoimeksi jää kysymys siitä, onko tämä haara äärioikeiston väkivaltaisempaa haaraa vaarattomampi vai vaarallisempi.

